

- سه‌شنبه ۲۴ خرداد ماه ۱۴۰۱**
- سال دوازدهم - شماره ۲۳۲۱**

سپهرغرب، گروه کاردانش - طاهره ترابی‌مهوش؛ استاد کارآفرینی و کسب‌وکارهای جدید دانشگاه تهران با تأکید بر اینکه کارآفرینی کار هر کسی نیست و نیازمند مهارت‌های خاصی است گفت: افراد نباید بدون آگاهی در این وادی ورود کنند.

کارآفرینی، مفهومی است که همواره با تفکر بشری همراه بوده و به‌عنوان یک پدیده نوین نقش مؤثری را در توسعه و پیشرفت اقتصادی کشورها یافته است، به‌طوری‌که اقتصاد رقابتی و مبتنی بر بازار امروزه دارای نقش کلیدی است، از این رو تضمین حیات و بقای کشورها نیازمند نوآوری، ابداع و خلق محصولات و خدمات جدید است.

از طرفی طی چند دهه گذشته افزایش بی‌رویه جمعیت در کشور و درعین حال عدم ساماندهی مناسب آن‌ها موج فراینده بیکاری را در سرتاسر کشور به همراه داشت و تقریباً در اکثر استان‌ها، بیکاری به‌عنوان یکی از اصلی‌ترین بحران‌ها نمود پیدا کرده حال آنکه در این سال‌ها با روش‌های مختلفی به مقابله با بیکاری و مدیریت این بحران پرداخته شده اما آنچه حائز اهمیت است اینکه همه در یک موضوع و آن‌هم توسعه کارآفرینی به‌عنوان موتور رشد و توسعه اشتغال نظر دارند زیرا آنچه کارآفرینی را جذاب کرده این است که منجر به یک کسب‌وکار جدید شده یعنی می‌توان آن را رضایت خاطر حاصل از پیروزی پیچیده که مستلزم مداومت و پافشاری و خلاقیت قابل توجهی در به ثمر رساندن آن است، دانست.

از طرفی هم کارآفرینی را می‌توان شکل ویژه‌ای از نوآوری و خلاقیت بیان کرد که محدود به تأسیس یک کسب‌وکار جدید نیست زیرا می‌توان آن را در کسب‌وکارهای جا افتاده نیز یافت پس با توجه به اهمیت این موضوع برآن شدیم تا با دکتري کارآفرینی –کسب‌وکار جدید دانشگاه تهران گفت‌وگویی را ترتیب دهیم که در ادامه می‌خوانید:

عبدالله احمدی با بیان اینکه کارآفرین کسی است که از طریق ایجاد یک فعالیت اقتصادی یک ارزش جدید ایجاد می‌کند، گفت: این فعالیت توأم

با روش نوآورانه است.

وی افزود: اگر بخواهم مفهومی برای کارآفرینی بیان کنم باید گفت که اگر در محله خود یک سوپر مارکت افتتاح کنم این مهم را نمی‌توان کارآفرینی قلمداد کرد بلکه تنها یک فعالیت اقتصادی ارزشمند است اما وقتی صحبت از کارآفرینی می‌شود باید از کلمه درست در جای خود استفاده کرد بدین معنا که آن فعالیت اقتصادی عنوان‌شده باید واجد نوآوری باشد.

وی با بیان اینکه فعالیت نوآورانه باید یک محصول و یا یک خدمت جدید را عرضه کند، اذعان کرد: البته در کسب‌وکارهای جا افتاده نیز می‌توان شاهد نوآوری و کارآفرینی بود به این مفهوم که با ایجاد تحول در تولید قبلی و یا خدمت، ارزش مضاعف را ایجاد کند.

این کارشناس کارآفرینی با کمک گرفتن از مثال در خصوص کارآفرینی در کسب‌وکارهای جاافتاده از گذشته عنوان کرد: کسی که برای نخستین‌بار موضوع سلف سروسوی در محیط اشتغال حوزه غذا مطرح کرد را می‌توان کارآفرین قلمداد کرد. در این فضا غذای نهایی تغییر نکرد اما با تحول در شیوه ارائه توانست ارزش مضاعفی را ایجاد کند.

احمدی با تأکید بر اینکه در خصوص کارآفرینی همان‌طور که پیشتر عنوان شد یا باید محصول جدیدی تولید یا محصول پیشین را به شیوه جدید با فرایندی متفاوت ارائه کرد و یا اینکه در تولید یک محصول موجود از منابع و مواد اولیه جدیدی استفاده کنیم، افزود: به نوع دیگری از کارآفرینی نیز مواجهیم آن اینکه در ساختار و سازمان یک صنعت تغییر ایجاد کنیم بدان مفهوم که محصول یا مواد اولیه تغییر نمی‌کند اما تحولی در ساختار و شیوه خرید و فروش صنعت منکور از طریق کارآفرینی ایجاد می‌شود.

وی با بیان اینکه هرکس با توجه به آنچه

عنوان‌شده در عرصه تولید و ارائه محصول اقدام

کند را می‌توان کارآفرینی قلمداد کرد گفت: مسئله

این است که کارآفرینی شاید اشتغال ایجاد کند

اما به این مفهوم نیست که لزوماً به‌دنبال خود

اشتغال‌زایی خواهد داشت.

وی با اشاره به اینکه نباید کارآفرینی را صرفاً

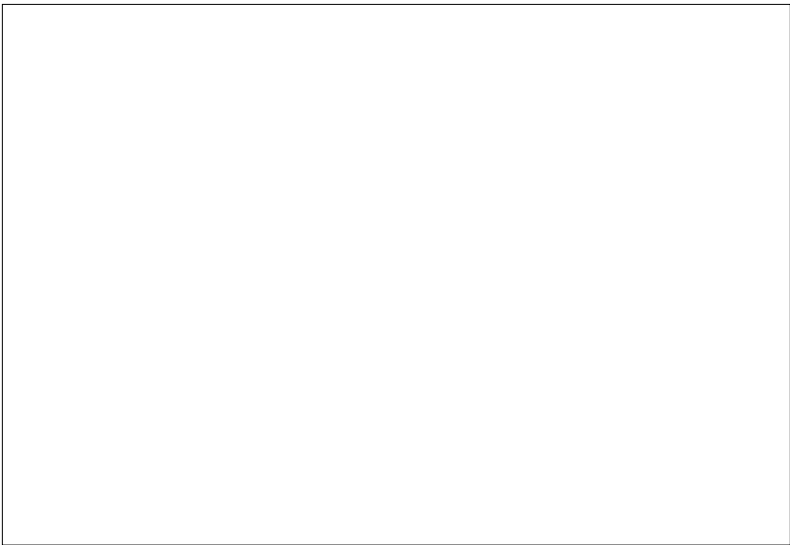
با ایجاد اشتغال سنجدید اما اینکه چگونه به اشتغال‌زایی کمک می‌کند خود موضوع مجزایی است، بدین مفهوم که اگر از فضای کارآفرینی کمی فاصله گرفته و بخواهید یک کارآفرین را به‌تهایی در عرصه ملزومات ایجاد شغل قضاوت کنید؛ یقیناً به نتیجه درستی نخواهید رسید اما اگر کل فضای اقتصادی کشور را در نظر بگیرید، کارآفرینان با ورود به محیط بنا بر فرایند پیش رو در طول زمان، ایجاد اشتغال خواهند کرد حال آنکه ممکن است در این عرصه کسب و کارهای پیشین کنار گذاشته شود و حتی در این عرصه عده‌ای بیکار شوند اما یقیناً با تکیه بر فعالیت کارآفرینانه شاهد ایجاد مشاغل جدیدی در این عرصه خواهیم بود به‌طور مثال با اختراع خودرو، درشکه کنار گذاشته شد اما با این فعالیت کارآفرینانه جدی در طول زمان بنا به نیاز جامعه به مشاغل مرتبط با خودرو شاهد بروز و ظهور مشاغل جدید بودیم.

این کارشناس حوزه کسب‌وکارهای جدید با بیان اینکه منشأ رشد و توسعه اقتصادی در تاریخ بشریت، کارآفرینی است اظهار کرد: در واقع کارآفرینانی که در عرصه فعالیت‌های اقتصادی محصول جدید تولید کرده و یا به شیوه نوین

کاردانش - ورزشی

کارآفرینی کار هرکسی نیست؛ ورود ناآگاهانه ممنوع!

کارآفرینی به معنای ایجاد اشتغال نیست / کارآفرینان محور توسعه اقتصادی کشور

محصول موجود را عرضه می‌کنند و باعث منسوخ شدن شیوه‌های محصولات قدیمی می‌شوند، محور توسعه اقتصادی جوامع‌اند. احمدی با اشاره به اینکه شاید در نگاه نخست منسوخ شدن شیوه و محصول قدیمی منجر به متضرر شدن یکسری افراد شود اما اگر با دید بازتری به این مقوله نگاه بیندازید خواهید دید که اگر نگاه صرف به حمایت از صنایع موجود باشد اجازه رشد و نمو کارآفرینی داده نشده و امکان ایجاد تحول از آن سلب می‌شود که نمونه بارز آن وضعیت نا به‌سامان خودروسازی کشور است تشریح کرد: این مهم در بلندمدت منجر به ایستایی اقتصادی در نتیجه کاهش میزان اشتغال و نوآوری و درعین حال افزایش تورم خواهد شد. وی ادامه داد: در مقابل در جوامعی که از فضای نوآوری حمایت شود کارآفرینان به فضای اقتصادی ورود کرده و با ارائه محصولات جدید و شیوه نو در ارائه محصولات پیشین، در بلندمدت منجر به ایجاد اشتغال می‌شوند حال آنکه شاید در نگاه نخست ممکن است در یک مقطع زمانی (ارائه محصول و یا شیوه جدید ارائه) در خصوص اشتغال شاهد نوسان باشیم اما در نهایت این

جوامع برنده نهایی اقتصاد خواهند بود. این کارشناس حوزه کارآفرینی و کسب‌وکارهای جدید با بیان اینکه متأسفانه در کشور ما کارآفرینی صرفاً با بعد اشتغال‌زایی آن سنجیده می‌شود و یا اینکه هر فعالیت اقتصادی بدون در نظر گرفتن نوآوری، کارآفرینی محسوب می‌شود، تشریح کرد: کشورهایی که کارآفرینی به‌درستی مورد حمایت قرار گرفته در بلندمدت هم در شاخص اشتغال و هم در دیگر شاخص‌های توسعه‌یافتگی پیشرفت چشمگیری داشته‌اند.

احمدی در پاسخ به این سؤالات که شاخص یک کارآفرین به لحاظ دانش و مهارت چیست، آیا هرکس که یک مهارت و یا تخصص خاص دارد را می‌توان کارآفرین قلمداد کرد؟ جایگاه تخصص کارآفرین در بازاریابی برای محصول تا چه حد مهم است؟ گفت: برای کارآفرین شدن نیاز به یک یکسری مهارت و تخصص داریم که برخی آن را در طول دوران تربیت خود فرا می‌گیرند و یا اینکه در سابقه کاری و تحصیلی خود در این عرصه ورودی داشته‌اند.

وی ادامه داد: اما بنده تأکید می‌کنم که لزوماً هرکسی نباید در عرصه کارآفرینی ورود کند؛ یکسری معیار برای ورود به این عرصه لازم است زیرا در جامعه علاوه بر کارآفرینان ما به یک یکسری افراد نیاز داریم که برای کارآفرینان کار کنند پس لزومی ندارد که همه وارد حوزه کارآفرینی شویم.

کارآفرین باید دارای دیسپلین شخصی باشد

این استاد کارآفرینی با اشاره به اینکه کارآفرین باید چند ویژگی داشته باشد نخست اینکه دارای دیسپلین (نظم و انضباط) شخصی باشد زیرا به‌عنوان یک ویژگی شخصیتی اکتسابی شناخته می‌شود و بخش مهمی از آن به شیوه‌های تربیتی والدین فرد برمی‌گردد؛ گفت: یعنی شما باید در مسیر رشد خود، انضباط را به‌عنوان یک مهارت کسب کرده و سپس آن را به یکی از ویژگی‌های اخلاقی، رفتاری خود تبدیل کنید، هرچند افراد در هر سنی قادر به برنامه‌ریزی و عملی کردن نظم

ساده‌زیست‌ها از آرامش بیشتری برخوردار هستند

کودکان ساده‌زیستی را از والدین خود یاد می‌گیرند

سپهرغرب، گروه خانواده – عطیه صفی‌زاده: یک روان‌شناس خانواده با بیان اینکه انسان‌هایی که زیست ساده دارند از پیچیدگی روان کمتری برخوردار هستند، تصریح کرد: اختلالات روانی در این افراد کمتر دیده می‌شود.

ساده بودن و ساده‌زیستی یکی از ارزش‌های والا در آداب و فرهنگ جامعه اسلامی است که در تمام تعالیم دینی تحت عناوین دوری کردن از اسراف و تجمل‌گرایی یاد شده است. هر قدر که در زندگی به امور مادی و زرق و برق اهمیت بدهیم به همان اندازه از اهداف اسلامی دور می‌شویم و باعث وابستگی خود به گشاده‌های دگر شده و مصرف‌گرایی بی‌رویه را در خود تقویت می‌کنیم. در کل ساده بودن و ساده‌زیستی درجه یا مرحله‌ای از تقوا و پارسایی است. در حقیقت ساده‌زیستی باید در روحیه و رفتار هر فردی ایجاد شود تا بتواند آن را در زندگی خود پیاده سازد یعنی باید شخص به زندگی مادی تعادل پیشه کرده و وقتی چنین روحیه‌ای در فرد ایجاد شد می‌تواند به‌راحتی ساده‌زیستی را در زندگی خود اجرا کند.

در جامعه امروزی که افراد جامعه با مشکلات اقتصادی بی‌شماری دست و پنج نرم می‌کنند اهمیت ساده‌زیستی دوچندان می‌شود، بنابراین در همین راستا با پژوهشگر حوزه اجتماعی و روان‌شناس و مشاور خانواده به گفت‌وگو نشستیم که نتیجه را باهم می‌خوانیم:

علیرضا شریفی‌یزدی با بیان اینکه در اخلاق و اعتقادات تأکید زیادی به ساده‌زیستی شده است، عنوان کرد: ساده‌زیستی برای افرادی که اعتقادات دینی دارند یک اصل و اساس زندگی محسوب می‌شود و در واقع تمام رهبران تأکید خاصی به ساده‌زیستی دارند.

وی با بیان اینکه ساده‌زیستی یک اصل علمی است؛ افزود: بسیاری از صاحب‌نظران علوم اجتماعی، اقتصادی و غیره پدیده ساده‌زیستی را یکی از راه‌های پیشرفت جامعه در همه ابعاد و حوزه‌ها می‌دانند و به آن تأکید دارند.

روان‌شناس و مشاور خانواده عنوان کرد:

یکی از مزیت‌های ساده‌زیستی این است که سبب

می‌شود اعضای خانواده با چالش‌ها و مشکلات

اقتصادی در زندگی به‌صورت منطقی‌تر رفتار

کنند.

شریفی یزدی با بیان اینکه افراد ساده‌زیست

شرایط دشوار اقتصادی و اجتماعی را درک و

سازگارانه‌تر با آن برخورد می‌کنند، گفت: در

مقابل این افراد کسانی که خودشان را به زندگی

تجملاتی عادت داده‌اند در رویارویی با چالش‌های

زندگی آسیب خواهند دید و ممکن است با

بدترین وجه با چالش پیش رو کنار بیایند.

وی با بیان اینکه انسان‌هایی که زیست ساده

دارند از پیچیدگی روان کمتری برخوردار هستند،

تصریح کرد: اختلالات روانی در این افراد کمتر

دیده می‌شود.

وی گفت: ذهنیت غالب مردم در جامعه نسبت

سپهرغرب، گروه خانواده: از دست دادن شغل، افزایش کرایه‌خانه، چند برابر شدن قیمت اجناس، انباشت بدهی و... واقعیت‌های دنیایی هستند که ما در آن زندگی می‌کنیم آیا در میان گذاشتن مشکلات مالی با کودکان درست است یا تبعاتی جبران‌ناپذیر دارد؟

کودکان به‌طور باورنکردنی ادراکی هستند، آن‌ها می‌توانند استرس والدین و تغییر خلق‌وخوی آن‌ها را درک کنند. درک امروزی که با شرایط کودک توضیح از طرف والدین می‌تواند منجر به سردرگمی، ناامنی، استرس، اضطراب و مشکلات فیزیولوژیکی در کودک شود. اگر شما والدینی هستید که به افراد زیادی بکارید یا دخل‌ورچگان باهم همخوانی ندارد، احتمالاً فرزندان متوجه تغییر در نحوه خرج کردن شما شده است اما اینکه آیا باید این مسئله را مستقیماً با کودکان در میان بگذارید یا نه موضوعی است که درباره آن با دکتر زیبا ایرانی، روان‌شناس کودک، عضو هیئت علمی دانشگاه و مؤسس مرکز تخصصی روان‌شناسی و مشاوره خانواده ایرانی به گفت‌وگو پرداختیم. او نکات و دستورالعمل‌های کاربردی مهمی درباره این موضوع برای ما دارد.

■ **بیان مشکلات مالی باعث اضطراب کودک می‌شود**

غالباً روان‌شناسان معتقدند که بهتر است مسائل و مشکلات مالی با کودکان در میان گذاشته نشود زیرا طرح مشکلات مالی در حدود و اختیارات کودک نیست و باعث تولید استرس و نگرانی در کودک می‌شود. همچنین ممکن است در کودک باورهای غلطی درباره پول و مسائل مربوط به آن‌ها شکل بگیرد که این مسئله در بزرگسالی مشکل‌ساز خواهد شد؛ به‌طور مثال، ممکن است کودک دچار مادی‌گرایی شود و این‌گونه فکر کند که پول حلال تمام مشکلات است و وقتی کسی پول نداشته باشد مشکلات زیادی برایش ایجاد می‌شود.

واقعیت این است که مشکلات اقتصادی و مالی در تمام خانواده‌ها وجود دارد و مشکلات اقتصادی به‌نوعی جهانی شده است؛ ممکن است در یک‌شب تغییرات زیادی در قیمت‌ها ایجاد شود اما ما باید این را در نظر داشته باشیم که کودکان متوجه استرس والدین می‌شوند و این استرس به آن‌ها منتقل خواهد شد بنابراین بهتر است حتی در زبان بدن هم این مشکلات را خیلی ابراز نکنیم؛ مثلاً دائماً اخبار بد اقتصادی و سیاسی را در منزل و در حضور کودک بازگو نکنیم.

■ **متناسب با سن کودکان با او صحبت کنید**

بهتر است با توجه به سن کودک، با او بحث‌های مناسبی را به‌صورت صادقانه داشته باشیم. برای انجام این کار لازم است درباره مشکلات اقتصادی و بالا رفتن قیمت‌ها

پای کودکان را به این بحران باز نکند

تا در محل زندگی جدید بهترین امکانات را فراهم کنید. کودکان باید بدانند که این ویژگی کنار هم بودن خانواده هیچ‌وقت تغییر نخواهد کرد.

اگر فرزند ما به سن نوجوانی رسیده تا حدودی مسائل و مشکلات مالی را درک می‌کند، ازاین‌رو بهتر است والدین هزینه‌آچاره منزل، خوردوخوراک و سایر موارد ضروری را با او در میان بگذارند و در محاسبات از او کمک بخواهند. این کار باعث می‌شود نوجوان واقعیت‌گرا شده و متوجه مدیریت هزینه‌های ماهانه خانواده بشود.

■ **خط قرمزی‌های مالی که نباید درباره آن‌ها با کودک صحبت کرد**

برخی خط قرمزها در خصوص مسائل مالی وجود دارد که بهتر است درباره آن‌ها با کودکان صحبت نشود مثل اینکه حقوق ماهانه والدین چقدر است، درآمد پدر بیشتر است یا مادر، پس‌انداز خانواده چقدر است، شرایط زندگی سایر خانواده‌های فامیل را چطور است و... زیرا کودکان در سن زیر نوجوانی ازنظر منطقی قدرت تشخیص و تحلیل ندارند و جز اضطراب و استرس سایر دیگری برایشان دست‌آور نخواهد داشت.

به‌طور کل این‌طور نتیجه می‌گیریم که نباید مدام در برابر کودکان از نداشته‌ها گلایه کرد. باور کنیم که کودکان نمی‌توانند مشکلات ما را تسکین دهند و اگر آن‌ها یک بسته کمتر خوراکی بخردن، مشکلات ما حل نخواهد شد. تا جایی که می‌توانیم باید تلاش کنیم باوجود مشکلات اقتصادی و مالی، نیازهای اولیه و کوچک بچه‌ها را برآورده کنیم و آن‌ها را دچار تنش نکنیم. به آن‌ها بگوییم که مقدار و مبلغ پول خیلی مهم نیست بلکه مهم نحوه خرج کردن و مدیریت آن است و هرکس باید با توجه به توان مالی خود هزینه کند.

هدی‌سادات پاک‌نهاد